

lede der, praktist talt, ikke den kontrollerende nogen Udgift. Nu er Forholdet derimod et andet; nu maa den kontrollerende selv afholde alle Udgifter, og dertil ville de fire Kroner ikke kunne slaa til. Det maa nemlig paaregnes, at dels paa Grund af det forøgede Arbejde, dels paa Grund af den Arbejdsplan, der er bleven lagt, vil det ofte være umuligt for Fysikus at vende tilbage til sit Hjem samme Dag, og i ethvert Tilfælde maa man paaregne, at hele Dagen vil gaa med til Forretninger. For at tage et Eksempel, der er ganske tilfældig valgt, skal jeg blot anføre, at naar Fysikus i Odense skal undersøge Apotekerne i Svendborg, Rudbøbing, Trøstøbing og Vester-Sterninge, som alle ligger paa samme Rute, vil han selvfølgelig ikke den ene Dag tage fra Odense til Vester-Sterninge og tilbage igen, den næste Dag tage til Svendborg og tilbage igen, den følgende Dag tage til Rudbøbing og tage tilbage til Odense igen, for saa endelig at rejse til Trøstøbing og tilbage til Odense igen. Denne Mand maa jo dog lægge sin Rejseroute saaledes, at han bliver paa Ruten og ikke tilbringer den halve Dag med at køre frem og tilbage paa Jærnbanen. Men dermed følger Natteophold uden for Hjemmet, og deraf følger da, at de 4 Kr. paa ingen mulig Maade kunne slaa til. Det maa altsaa være klart, at naar vi ikke under de forandrede Forhold ville give Fysici en Forøgelse af de tidligere bevilgede Dagpenge af 4 Kr., fræve vi, at de af deres egen private Formue skulle spæde til. Det er særlig af denne Grund, at vi fra vor Side have ment, at vi ikke kunne være med til Nægtelsen af de begærede Dagpenge, idet vi anse det for urigtigt at bryde med det Princip, som ellers over alt er gældende over for hele Statens Virksomhed, nemlig det, at Lønnen gives for Embedsmandens Arbejde, og at de særlige, ekstraordinære Udgifter, som følge med hans Virksomhed, godtgøres ham. Jeg tror, at det skal blive vanskeligt at paavise noget Sted, hvor ikke Embedsmanden faar den Slags Udgifter godtgjorte i Form af Dagpenge, Kontorholdsgodtgørelse eller lignende. Det er netop, fordi der her bliver brudt med et Princip, og fordi der efter vor Formening ikke er nogen som helst saglig Grund til at bryde med et saadant almindeligt Princip, at vi ikke gaa med til denne Medsættelse, og vi ville varmt anbefale Tinget at bevilge dette Beløb, thi hvis man ikke bevilger det, begaar man aldeles uimodsigelig en Uretfærdighed, og man kommer til at gaa imod de Principper, som ellers hævdnes her inde fra, og hvorefter vi arbejde.

J. C. Christensen: Jeg skal begynde, hvor den ærede sidste Taler nu slap. Jeg tror, det ærede Medlem overdrev noget dette Spørgsmaal, naar han sagde, at her er Tale om en Uretfærdighed, og at her er Tale om en Uretfærdighed, naar man ikke gaar med til den af Ministeren foreslaaede Forhøjelse. Her er jo aldeles ikke Tale om Uretfærdighed. Fysici beholde, hvad de have haft, men det, der er Tale om, er, at Ministeren har forelagt Forslag om en Forhøjelse af Dagpenge til Fysici. Men fordi man nægter denne Forhøjelse, begaar man efter min Formening slet ikke nogen Uretfærdighed. Det skal jeg ganske kort begrunde. Stillingen er jo den, at Fysici saa, ligesom andre Embedsmænd, Løn for at udføre et vist Arbejde, en Løn, som er 1,600 Kr. med Alderstillaag, stigende i Forhold til Tjenestetiden, saaledes at en vis Part af Fysici har 2,800 Kr. i Løn, andre have 2,400 og saa nedad til 1,600 Kr. En vis Part af Fysicis Arbejde har været at visitere Apoteker. Det er et Arbejde, de maa gøre, og ifølge gammel Praksis og Lov have de foruden Rejseudgifter, som de jo saa bevilgede af Amtet, faaet bevilget 4 Kr. i Dagpenge. Nu have vi faaet ansat en særlig Visitator, som gør en Del af det Arbejde, Fysici ellers skulde gøre; det letter dem altsaa for en Del af deres Arbejde. Denne jærlige Visitator benyttes nu som Paastud til at give Fysici forhøjede Dagpenge. Jeg kommer ikke, at det kan være nogen Uretfærdighed at nægte disse Dagpenge, thi det er jo dog faktisk, at de maa have faaet en Løstelse i deres Arbejde, hvis de da ellers have udført det tilfredsstillende, der ved, at der er kommen en Mand, der særlig gør dette Arbejde. Og da nu hele vort Medicinalvæsen staar over for en Omordning, og visse Sider af vort Medicinalvæsens Omordning allerede igennem Lovforslag have foreligget for dette Ting, som har nedsat Udvalg om denne Sag, synes jeg, det er ganske naturligt, at Folketinget ikke her paa Finansloven tager en Side frem og ordner den ved at forhøje Dagpengene. Jeg synes, det er ganske naturligt, om Folketinget her følger Flertallet, hvad jeg er overbevist om, at det vil gøre, saaledes at det nægter en Forhøjelse af disse Dagpenge til Fysici.

Derefter skal jeg gøre et Par korte Bemærkninger om de Endringsforslag, der ere stillede af et Mindretal, hvortil jeg hører, under Nr. 86 og 87. Mindretallet vil ikke her gøre Forbring paa at være særlig tappert, saaledes som det synes, at den ærede